

Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 4, ročník 22

www.farnostzidenice.cz

vychází 10. května 2015

Májové zamyšlení

Když jsem byl požádán, abych napsal tento úvodník, dostal jsem i možnost zaměřit se na to, co slavíme o druhé květnové neděli - a to je Den matek. Vzpomínám si, že „kdysi dávno“ v mém dětství, když se oficiálně slavil jiný svátek - 8. března MDŽ - jsme se učili k besídce písničku, ve které zaznívala slova: „Co já ti, maminko, k svátku dám, utrhu v zahradě tulipán...“ Je jasné, že začátkem března v zahrádce na tulipán v našich zeměpisných šířkách sotva narazíte. A to ani v případě, že předcházela mírná zima, kterou provázelo obzvláště slunečné počasí, jak jsme to letos nebo minulý rok mohli prožít. Tato dětská písnička tedy pochází z jiného svátku a na ten se právě nyní zaměřujeme. Mimochodem, obávám se, že nyní v druhém květnovém týdnu už na pěkný, neodkvetlý tulipán opět nenarazíme... Možná dříve kvetlo všechno později, možná zmíněná písnička pochází z nějakého podhorského kraje, kde jaro nastupuje se zpožděním.

Nám většinou vyvstanou s tou březnovou vzpomínkou nepříjemné pocity na to, co bylo vnucováno, nebo také pochybnosti či pocit nesmyslnosti slavit to, co má počátek v demonstracích a emancipaci žen na začátku 20. století. Ale je skutečností, že v jiných zemích se tento den vnímá jako významný a že také papežové ho zmiňují ve svých promluvách. I letos papež František ve svém proslovu před nedělní modlitbou Anděl Páně v tento den pozdravil všechny ženy a zdůraznil, že „mají schopnost vidět svět odlišným pohledem“.

My zdravíme v tomto májovém měsíci ženu, která se stala Matkou Boží. Ta ve svém úkolu mohla uplatnit schopnost vidět důležité věci jinak, než je převažující pohled světa. Ujala se svého poslání s pokorným vědomím, že vydává své životní síly, když to její okolí nijak necení. Ne jinak tomu může být i u nás, když odpovídáme na Boží vůli. A povolání být matkou k tomu jistě patří. Proto přejí účast na Boží slávě těm, které jsou obdařeny vidět svět jinými očima a ujala se ho jako jedinečně důležitého, když se staly matkami.

P. Martin Kohoutek, kaplan

Zprávy z diecéze

V sobotu **16. května 2015** se koná již po patnácté **pouť do Císařské jeskyně** zvané Moravské Lurdy u Ostrova u Macochy. Dětská bohoslužba v podzemním království krápníků začíná ve 14.30 hodin, hlavní poutní bohoslužba začíná v 17.30 hodin.

Moravsko-slezská křesťanská akademie pořádá **Kurz sociálního učení církve**, který se uskuteční v sobotu 30. května a v sobotu **13. června 2015** od 9.00 hodin do 13.00 hodin v budově Fakulty sociálních studií MU v Brně, Joštova 10, 602 00 Brno. Kurz je určen pro širokou veřejnost, pracovníky v sociální sféře a charitě, pro politiky, studenty a akademické pracovníky.

V sobotu **6. června 2015** proběhne diecézní **pouť do Slavonic**. Bohoslužba v místním kostele Božího Těla, které bude předsedat brněnský biskup Vojtěch Cikrle, začne v 10.30 hodin. Po skončení mše svaté následuje eucharistický průvod do farního kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Slavonicích, kde bude závěrečné požehnání. Zájemci mohou využít také doprovodné programy: v 15.00 hodin koncert ve farním

kostele Nanebevzetí Panny Marie; poté divadlo, a ve 20.00 hodin večer chval zvláště pro mládež. Podrobnosti k programu budou upřesňovány na www.biskupstvi.cz

Letošní 25. ročník **Katolické charismatické konference** se bude konat ve dnech **8. až 12. července 2015** v Brně. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle a náměstek hejtmána Jihomoravského kraje Stanislav Juránek.

Letošní konferenci provází citát z Markova evangelia: „S láskou na něj pohleď!“ (Mk. 10,2)

Konference začíná ve středu **8. července 2015** v 19.00 hodin mší svatou v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově, hlavním celebrantem bude biskup Vojtěch Cikrle. Ve středu se bude také provádět registrace na konferenci, a to od 12.00 do 21.00 hodin v pavilónu F v areálu brněnského výstaviště BVV.

Zahraničním hostem letošní konference bude Michelle Moran

Podrobné informace, program konference a on-line přihlašování na <http://konference.cho.cz/>

Přihlašování přes internet bude ukončeno 22. června 2015 ve 12.00 hodin.

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 615 00, Brno 15, tel. 548 530 034.

Připravuje redakční rada, za obsah článku odpovídá autor. E-mail redakce: siard@email.cz

ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ. URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU.

Finanční příspěvky pro farnost můžete zasílat na **účet č. 42 00 14 30 12/6800** nebo na účet určený na opravy kostela – **účet č. 22 00 03 27 19/6800**

Variabilní symbol: Vaše IČO nebo rodné číslo, **konstantní symbol:** 558

Motlitba za Farnost

Během slavení Velikonoc jsem si uvědomil, že mám, a snad mohu říci, že máme být za co vděční. Těch několik let v této farnosti mi pomohlo objevit její velké bohatství. Jaké bohatství darů zde máme a jaký pestrý život zde vedeme!!! Díky všem za vaše zapojení do farnosti. Především těm, jejichž služba není na první pohled vidět. Myslí, že můžeme Bohu za mnoho děkovat. Je třeba jít stále dál, náš Bůh stále tvoří věci nové. A je ještě spousta věcí na zdokonalování. Dokud jsme na cestě do Božího království, nemůžeme usnout na vavřínech ani na jeteli.

Mám na vás všechny jednu velkou prosbu: **modlete se za farnost.** Za správná rozhodnutí, za mladé, za osamocené, za jednotu v mnohosti, za otevřenost v dialogu, za ochotu naslouchat Bohu a následovat ho, za smíření rozdělených rodin a společenství, za odpuštění atd. Modlitba je to, co teď nejvíce potřebujeme. Bez ní se ztratíme v mnohosti nabídek a cest za štěstím a dokonalostí, které nás většinou dovedou jinam než k setkání s pravým a živým Bohem.

V následujících měsících a letech bude třeba uskutečnit několik pastoračních plánů (Noc kostelů, oslavy 80. výročí posvěcení kostela, výuka náboženství, příprava birmovanců atd.) a stavebních oprav kostela a fary. Projekt nové farní budovy v současné době nejsme schopni realizovat, zatím nejsou

vhodné podmínky, nicméně tuto myšlenku neopouštíme. Nutnou opravu fary využijeme k úpravě stávajících prostor, aby je bylo možné lépe a efektivněji využít. Tyto plány musí být na prvním místě podpořeny modlitbou, ale samozřejmě vyžadují i naši konkrétní pomoc ve formě darů - nejen finančních, ale třeba i zapojením se do různých aktivit.

Na závěr bych znovu rád poděkoval všem za to, co pro farnost děláte. A Bohu za to, že zde mohu být.

Ze srdce všem děkuji a žehnám P. Petr Beneš*

P.S.: Pokud se rozhodnete poslat finanční dar na opravu, budeme rádi. Přejete-li si konkrétně určit, zda jej máme použít na opravu kostela, nebo fary, prosím uveďte jako VS pro kostel 51 a pro faru 52. V případě, že uvedete pouze 5, bude o jeho využití rozhodnuto dle aktuálních potřeb.

Opravy kostela

Na konci loňského roku jste se dozvěděli o realizovaných a plánovaných opravách našeho kostela. Na tuto informační aktivitu chceme navázat a přinášíme vám přehled chystaných oprav.

Na letošní rok jsou plánovány a Ekonomickou radou farnosti schváleny následující opravy na kostele:

- Oprava havarijního stavu komína
- Oprava oplechování dveří v průčelí kostela (po krádeži okrasných plátů) – pojistné plnění
- Oprava otvíracích mechanismů a dovírání na dveřích hlavního vchodu do kostela a celková rekonstrukce dveří zadního vchodu do kostela
- Oprava havarijního stavu dešťové a splaškové kanalizace kostela včetně realizace nové svislé hydroizolace stěn kostela
- Rekonstrukce rozvodů vody a odpadů uvnitř kostela
- Nezbytné opravy topné soustavy kostela pro bezporuchový provoz topení
- Vypracování projektové dokumentace pro rekonstrukci celého topného systému kostela
- Navazující práce na probíhající rekonstrukci elektroinstalace kostela, zejména postupné odstraňování havarijních stavů.

Celková předpokládaná finanční náročnost letos plánovaných oprav činí cca 1 100 000 Kč. V současnosti se jedná o možnosti využití dostupných dotačních titulů, které by mohly pokrýt cca ¼ zmíněných nákladů. Zbýlá část nákladů zůstane na našich bedrech.

Za technickou správu kostela Michal Fidrmuc

Poděkování

Velké uznání patří těm, kteří se rozhodli pomoci při pravidelném úklidu kostela; díky pěti nově přichozím ženám a dívkám se podařilo posílit skupiny, ve kterých citelně chyběli pomocníci. Také se přihlásila nová skupina, kterou tvoří výlučně naši ministranti. Srdečné díky vám všem, kteří jste ochotni pomáhat a zejména těm, kdo takto sloužíte v naší farnosti již po dlouhý čas. Často je to i v době, kdy se vám osobně příliš nehodí věnovat čas uklízení kostela, a přece přijdete.

redakce a pan farář

P. Marcel Javora v Brně

Marceli, mnoho židenických farníků uvítalo, že po letech strávených na různých místech diecéze jsi byl ustanoven farářem komínské farnosti.

Ano, k Židenicích, kde jsem vyrůstal, cítím vlastenecký vztah. I když jedním dechem musím dodat, že jsem se cítil doma všude,

kde jsem v kněžské službě od vysvěcení v roce 1995 mohl působit. Ještě jako jáhen jsem poznal Třebíč. Po roce kaplanské služby v Ivančicích jsem byl ustanoven na samostatné místo v Otnicích. Pod tamní farnost spadalo 5 kostelů. K tomu jsem začal vyučovat na teologické fakultě v Olomouci liturgickou hudbu a zpěv. Takové nasazení se nedalo dlouho vydržet. A tak jsem byl převelen do farnosti Bohdalice, kde byl pouze jeden kostel a kde jsem prožil krásných sedm let svého kněžského mládí. Potom následovalo jedenáctileté působení ve farnosti Vysočany v nádherné krajině Moravského krasu. Od září loňského roku jsem ustanoven farářem ve svém rodném Brně ve farnosti Komín.

Jak vlastně vzniklo tvé povolání ke kněžství?

Zřetelně jsem je zaslechl v posledním ročníku studia na Střední škole knihkupecké v

Luhačovicích. Vzpomínám na výborný příklad místního staříčkého kněze P. Vašíčka, jezuity. V té době jsem také jezdil vypomáhat jako varhaník do Drnholce. Tam byl zrovna přeložen P. Pavel Posád a tuto službu naléhavě potřeboval. Byla to docela dřina, v neděli tři mše svaté dopoledne a odpoledne tři požehnání. A měl jsem tam také možnost poznat osamělou stránku kněžského života v pohraničí. Příklad kněžského života mi dával také můj tatínek, který se nechal v roce 1968 vysvětit na kněze východního obřadu v rámci podzemní církve. Tehdy byla totiž obava, že Československo bude přivtěleno k Sovětskému svazu a kněží působící na veřejnosti budou posláni do sibiřských gulagů. A musím jmenovat ještě otce Bařku a otce Petrů. Otec Trtílek mě imponoval svou odvahou, s níž si troufl vystoupit z kolaborantské kněžské organizace Pacem in terris. Bůh moje rozhodnutí ke kněžské službě ale ještě další čtyři roky zkoušel skrze zamítavý postoj komunistické STB. Ke studiu jsem byl přijat v roce 1988 těsně před pádem totality.

Velkou kapitolou tvého života je hudba. Naše generace má v živé paměti písničky Suchého a Šlitra, kterými jsi jako pěvecké duo se svým bratrem Jožkou bavil své vrstevníky.

Lásku k hudbě mně vložil do duše Bůh od útlého dětství. Rodiče mi občas pouštěli Janáčkovu Symfonietu, kterou jsem si už v pěti letech tak zamiloval, že jsem zničil desku, kterou jsem se snažil sám pře-

hrát. Později jsem chodil do hudební školy a schopnost ovládat různé hudební nástroje se mi v životě náramně hodila. V kněžském semináři si mě všiml náš profesor liturgické hudby Mgr. Josef Olejník. Nejprve mě angažoval při dirigování bohoslovec-kého sboru a po ukončení studia mě vyzval, abych po něm jeho výuku převzal. Já jsem se však cítil volán především ke službě oltáře a zpovědnice, ale nakonec jsem službu výuky liturgické hudby přijal z poslušnosti ke svému biskupovi.

Jakou funkci má hudba v kostele v současné době?

Zcela zásadní. Podívej se na to tímto způsobem: duše člověka má jakousi hloubku. A já se mohu modlit z plytkosti své duše nebo z její hloubky. Pokud je mluvené slovo vyjádřením duše, tak zpěv je jejím vyjádřením na větší hloubině. Pozná se to tak, že člověk se obvykle nestydí mluvit, ale velice se stydí zpívat. A není to jenom v pocitu, že si lidé všimnou, že třeba zpívat moc neumím, ale hlavně v tom, že ve zpěvu jsem víc otevřený. Pokud se říká, že oko je do duše okno, tak o hlasu platí, že jsou to vrata do duše. A je tu ještě další věc. Pokud se mluvený hlas dá nějak modulovat, přetvářovat, tak u zpěvu to nejde. Zpěv je méně náchylný k přetváře a současně nás stojí více námahy, a proto do modlitby zapojuje více celého člověka. A ještě jeden příklad. Jsem schopen mluvit s člověkem, se kterým jsem se třeba pohádal, ale zkus s ním zpívat! To nejde. Že zpěv při liturgii sjednocuje, o tom

mluví církevní dokumenty. Pokud má být modlitba niterná, tak vždycky bude niter-nější zpěvem.

A kde vidíš těžiště práce ve své nové farnosti?

V Komíně jsem zatím krátce, takže se spíše rozkoukávám. Ale hlavní těžiště je vždycky stejné – práce s lidmi. Manželé, rodiny, děti, senioři. Lidé jsou velmi vděční, když se jim někdo věnuje. Zabere to hodně času. Časově náročné jsou třeba přípravy na manželství, navíc musíš hledat ke každému páru úplně odlišný přístup. Při rozhovorech o rodin-ných problémech jsem do nich často nato-lik vtažen, že názor, který občas zaslechnu - kněz nemůže o manželství nic vědět, když v něm sám nežije - mi připadá absurdní. To je úplná hloupost. Bůh mi dal hodně empatie vůči problémům druhých. A naslouchání musí být i doménou vztahu církve ke společnosti, tím, čím okolní spo-lečnosti nejlépe prospěje. Dříve byla církev čímsi jako rozdělovatelem svátostí. Moc se o tom nepřemýšlelo, prostě se šlo ke zpovědi a přijímání a tak dál. Dnes je to jinak. Mno-hem dříve, než člověk přijde ke svátosti, se mu musíš věnovat a naslouchat mu.

Marceli, děkuji za rozhovor a budu se těšit, že se zase brzy uvidíme, nejpozději na podzim při oslavách výročí žide-nického kostela.

otázky kladl Ivan Pohanka

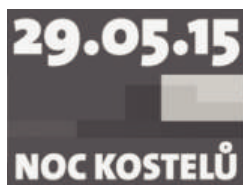

Noc kostelů 2015

„Žádná tma pro tebe není temná; noc jako den svítí, temnota je jako světlo“

(Ž 139,12)

Naše farnost i náš farní kostel jsme součástí již velmi populární akce Noc kostelů, která letos proběhne **v pátek 29. května 2015**. Návštěvníkům, kteří k nám v tento den zavítají, chceme nabídnout pěkné přijetí. Kostel bude v tento den otevřen již od 16 hodin.

V rámci programu umožníme volnou i komentovanou prohlídku kostela, poslech ukázek chrámové hudby v podání chrámového sboru i chorální Scholy Ducha svatého, nahlédnutí do nitra varhan i výstup na věž kostela.

Smyslem a cílem Noci kostelů je otevření se svému okolí. Noc kostelů chce nabídnout možnost nezávazného přiblížení se a setkání s křesťanstvím. Noc kostelů chce vytvořit prostor pro setkání ať už prostřednictvím rozhovoru, hudby, umění či zážitku. Noc kostelů umožňuje prezentovat kostely i jako důležitou součást společenského života obyvatel a poukázat také na jejich kulturní hodnotu.

Noc kostelů je určena pro co nejširší veřejnost. Neváhejte, a pozvěte proto k návštěvě našeho farního kostela své známé i sousedy. Bližší informace budou pro Vás připraveny na nástěnce v kostele i na internetu na adrese www.nockostelu.cz.

Pro zdárný průběh však potřebujeme i Vaši pomoc a spolupráci.

Přivítáme zájemce o průvodcovskou službu v kostele i ve věži, zájemce o „recepční“ službu i o drobnou práci v zázemí. Není se čeho obávat. Pořadatelská služba je příležitostí pro nová setkání, pro navázání kontaktu i pro bližší poznání naší farní rodiny. Hlavní schůzka pořadatelů se uskuteční v úterý 26. května 2015 v 19.25 hod. na oratoři kostela.

Josef Veselý, koordinátor Noci kostelů

Setkání farníků

V úterý 7. dubna se na oratoři našeho kostela sešlo asi 40 lidí, aby společně prodiskutovali tři důležité záležitosti, které se týkají naší farnosti a budou v příštích dnech či měsících velmi aktuální.

Prvním tématem byla Noc kostelů a její zajištění. K této akci se připojujeme již několik let a vždy je hlavním koordinátorem Ing. Josef Veselý. Akce má již osvědčený program – velkým lákadlem je otevření věže kostela a prohlídka varhan s odborným výkladem. Každoročně se jí zúčastní asi 1200 návštěvníků. Je to umožněno

prací skupiny dobrovolníků, kteří si rozdělí služby, aby byli k dispozici u informačního pultu, k osobním rozhovorům, výkladům či jinému zajištění. Je však potřeba, aby se začali zapojovat další, především mladí lidé, kteří by přinesli novou invenci.

Druhým tématem byly oslavy 80. výročí posvěcení našeho kostela v měsíci říjnu. Výročí si připomeneme slavnostní bohoslužbou v neděli 25. října; bude jí předsedat Mons. ThLic. Václav Slouk, kanovník Královské stoliční kapituly svatého Petra a Pavla v Brně jako zástupce biskupství. Protože v tomto termínu probíhají také tradiční židenické hody, další akce oslav se uskuteční jindy. Máme příslibenou výstavu o sv. Cyrilu a Metodějovi, kterou připravil církevní historik, památkář a historik umění profesor PhDr. Miloslav Pojsl. Počítáme s vystoupením našeho chrámového sboru, které by mohlo být obohaceno setkáním s pamětníky, můžeme zapátrat v archivech a nachystat výstavu o stavbě našeho kostela nebo časovou osu farnosti a uvítáme i další aktivity – jen je ke všemu potřeba lidí, kteří budou ochotni udělat si čas a podílet se na přípravách.

Posledním bodem bylo řešení prostor potřebných pro život farnosti. Již několik let existuje myšlenka stavby nového farního domu, tato myšlenka však farnost spíš rozděluje, než spojuje. Nebyla ani obsahem diskuse, ale byla ponechána jako záměr pro léta příští. Nyní je potřeba řešit havarijní stav současné fary, a to si současně se stále

probíhající opravou kostela vyžádá veškeré finanční prostředky farnosti. Je však možné využít nutné rekonstrukce fary a drobnými úpravami vytvořit multifunkční prostor, který by mohl sloužit jako klub, kavárna, přednáškový sál atd., prostě místo setkávání dětí, mládeže, dospělých, sboru, společenství a třeba i rodinných oslav. Byly předvedeny tři varianty řešení a nejvíce se líbilo poslední, které navrhuje vytvořit hlavní vchod na boku z přilehlého farního pozemku a přední místnosti v přízemí propojit do velkého sálu. Více se diskutovalo o uspořádání a velikosti zázemí a zde se názory rozcházely. I tady je však potřeba skupina lidí, která se tomu bude věnovat a vše potřebné zajišťovat. Prostě - budeme mít jen to, co si uděláme, o co se postavíme.

L. Pohanková

Burza oblečení

V sobotu 25. 4. 2015 se na faře uskutečnila burza dětského oblečení. Výtěžek z prodaných věcí (krásných 2700,- Kč) byl odeslán na Papežská misijní díla. Neprodané věci jsme předali do Charity v Blansku, kde poslouží konkrétním lidem v nouzi. Moc děkujeme všem, kdo přispěli materiálně i finančně.

Vlasta Šimoníková a kol.

P.S.: Na podzim se můžete těšit na obdobnou akci se zimním zbožím.

Maria

*Pozdravena buď, Královno, ó Maria,
nebe, země císařovno, ó Maria.*

*Radujte se cherubíni, chválu vzdejte serafíni
a pozdravujte Královnu:
salve, salve, salve Regina.*

*Přišla na svět v Nazaretě, bez poskvrny
počatá, dívenkou se stala v světě, Panna Boží
přesvatá. Vyvýšena v nebi stojí nad anděly,
svatých bor, ať ji jako Matku svoji ctí
a chválí lidí chór.*

*Neopouštěj nás v těžkosti, ó Maria,
shlédni na nás v milosti, ó Maria.*

*Radujte se cherubíni, chválu vzdejte serafíni
a pozdravujte Královnu:
salve, salve, salve Regina.*

(z filmu Sestra v akci, 1992)

Vzpomínky pamětnice

**„Pan biskup chtěl, aby tu byli salesiáni,“
říká o historii židenického kostela paní
Marie Klementová**

V řadě stojící patrový domek nedaleko kostela svatého Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích toho už zažil hodně, například za války. „Sem do vchodu spadla puma,“ říká jeho obyvatelka, paní Marie Klementová.

V domě žije od roku 1957, ale do židenické farnosti patří od roku 1934, kdy se narodila. „Žila jsem v rodině, kde byli i dědečci, v jednom domě u kasáren. Dědeček byl čalouník a mimo jiné byl ve Spolku pro stavbu katolického kostela v Brně Židenicích-Julianově. Můj tatínek byl řezník. Stavbu kostela jsem nezažila, ale znám ji z vyprávění v rodině a z dokladů,“ říká paní Klementová, která se teď zabývá tvorbou ikon. „Zrovna chystáme Guadalupskou Pannu Marii. Už máme nachystáno dřevo,“ doplňuje. V minulosti také prala kostelní prádlo. „Nebo na klubovně za farou jsme s Jiřkou Šimoníkovou dělali zahradu.“

Peníze na kostel se vybíraly už za Rakouska-Uherska, ale kvůli první světové válce byla sbírka přerušena. „Protože jsme byli farnost Brno-Zábrdovice, vybíral je otec Hudec. Lidé měli takový zájem o stavbu, že na ní pomáhali. Třeba pan Pavlík, zedník, ten se po práci šel podívat, jak to ten stavitel staví, aby vše bylo v pořádku. V těch letech se tu stavěla i Orlovna.“ V roce 1929 došlo na přání biskupa Josefa Kupky k vypracování návrhu stavby kostela. „Ten strop, co máme dřevěný, navrhl právě on. Tak se dělali první baziliky.“

„Na konci války v roce 1945 spadla do kostela puma, střecha nadskočila a zase klesla,“ vypráví o válečné události paní Klementová. Podle ní začal spolek hned kostel opravovat. Trvalo to dva roky. Nálet zasáhl i nynější faru za kostelem, musela být opět postavena. Při náletech se lidé chodili schovávat

Původní návrh kostela

do Vinohradů do klubovny. „My jsme se chodili schovávat do pískového lomu vedle hřbitova. Nebo jsme chodili za tu lávku, co vede z Vinohradů na druhou stranu, tam je borový les, tomu se říká Borky,“ vypráví o válečných útrapách paní Klementová.

Na konci svého vyprávění paní Klementová uvádí ještě jednu zajímavost. Původně měli být v Židenicích salesiáni a s kostelem měla být spojena oratoř. Celý plán ale neodsouhlasili radní, kteří zde chtěli mít náměstí.

Jan Krejčí

Katecheze papeže Františka o rodině – otec a děti

V lednovém čísle Siarda jsme se zastavili u katechezí papeže Františka, které jsou věnovány rodině. Série katechezí i podzimní řádná synoda ukazují, že téma rodiny je jednou z priorit jeho pontifikátu. Nabízíme ve zkratce některé úvahy nad postavením otce a dětí v rodině. Budeme rádi, když vás budou motivovat k četbě celých katechezí, které jsou k dispozici

v českém překladu Radia Vaticana na www.rodina.cz v rubrice Synoda o rodině.

Papež připomíná, že „slovo otec je nám křesťanům drahé víc než každé jiné, protože je to jméno, kterým nás Ježíš naučil nazývat Boha: Otec. Význam tohoto jména dostal novou hloubku právě ze způsobu, jakým jej Ježíš používal ve vztahu k Bohu a ukázal svůj zvláštní vztah k Němu. Požehnané tajemství niternosti Boha - Otce, Syna a Duchy - zjevené Ježíšem je jádrem naší křesťanské víry.“

Papež se zabývá vývojem chápání pojmu otec a zastavuje se u reality naší západní „společnosti bez otců“. Jeho konstatování, že „otcové jsou někdy tak soustředění sami na sebe, na svoji práci a někdy na svoje vlastní individuální vztahy, že zapomínají i na rodinu. A nechávají maličké a děti samotné“, dává tušit, že nepovažuje úlohu otce jako živitele za dostatečnou. Nazývá děti, jejichž tatínci doma chybějí, sirotky. Zdůrazňuje, že nestačí fyzická přítomnost: „když jsou doma, nechovají se jako otcové, nevedou dialog se svými dětmi, neplní svoje výchovné poslání, nepředávají svým příkladem provázeným slovy dětem ony principy, ony hodnoty a ona životní pravidla, která potřebují jako chléb. Výchovná jakost otcovské přítomnosti je tím nezbytnější, když je otec nucen z pracovních důvodů být daleko z domu. Někdy se zdá, že tatínkové nevědí přesně, jaké místo v rodině zaujmout a jak děti vychovávat. V této nejistotě se pak svých odpovědností zříkají, vzdávají

se jich, opomíjejí je a někdy se možná utíkají do vztahu jakési pochybné rovnocennosti se svými dětmi. Je pravda, že máš být druhem svého dítěte, ale přitom nezapomínat, že jsi otcem! Pokud se chováš k dítěti jenom jako druh na stejné úrovni, neprospívá to dítěti.“

V čem spočívá tedy hodnota role otce? Papež cituje knihu Přísloví (Př 23,15-16) a dovozuje: „Nelze lépe vyjádřit hrdost a dojetí otce, který poznává, že předal synovi to, co je v životě nejcennější, totiž moudré srdce: budu šťastný, kdykoli uvidím, že jednáš moudře, a budu pohnut, uslyším-li tě mluvit správně. Toto jsem ti chtěl zanechat, aby sis to osvojil: schopnost cítit a jednat, mluvit a soudit moudře a správně. A abys takovým mohl být, učil jsem tě, cos neznal, a opravoval chyby, které jsi neviděl. Dal jsem ti pocítit hlubokou a zároveň diskretní sympatii, kterou jsi možná plně nevnímal, když jsi byl mladý a nerozhodný. Dal jsem ti svědectví náročnosti a pevnosti, které jsi možná nechápal, když sis přál jen náklonnost a ochranu. Já sám jsem musel jako první podstoupit zkoušku moudrosti srdce, bdít nad přemírou citů a nelibosti, abych unesl tíži nevyhnutelných nedorozumění a našel správná slova, kterým bys rozuměl. Nyní, když vidím, že se snažíš být takovým vůči vlastním dětem a vůči všem, jsem dojat.“ Papež shrnuje svoje očekávání od otců do tří bodů: být v rodině přítomen, umět čekat a z hloubi srdce odpouštět.

Zamyšlení nad postavami matky a otce pokračuje postavami dětí. Krása daru dětství je v tom, že obdarovává jak samotné děti, tak jejich rodiče a celou lidskou rodinu: „Být synem a dcerou podle Božího plánu, znamená nést s sebou paměť a naději lásky, která uskutečnila sebe samu tím, že předala život jiné, původní a nové lidské bytosti. A pro rodiče je každé dítě sebou samým, jiným a odlišným.... Být dětmi je zásadní podmínkou poznání Boží lásky, která je posledním zdrojem tohoto autentického zázraku. Do duše každého, jakkoli křehkého dítěte Bůh vkládá pečeť této lásky, která je základem osobní důstojnosti, kterou nic a nikdo nebude moci zničit.“

Vedle tohoto ideálu papež staví realitu: „Mnoho dětí je hned od počátku odmítnuto, opuštěno, okradeno o své dětství i svoji budoucnost. Někdo se - jakoby na ospravedlnění - opovažuje říkat, že byl omyl přivést je na svět. To je hanebné! ... Všichni jsme zodpovědní za děti a za to, abychom se všemožně zasadili o změnu této situace. Mám na mysli utrpení dětí.“

Jsme vyzváni k tomu, abychom se ztišili: „na minutu. Každý z nás ať v srdci mlčky přemýšlí o svých dětech, pokud je má. A všichni myslíme na svoje rodiče a děkujeme Bohu za dar života. Mlčky. Ti, co mají děti, ať myslí na ně, a všichni myslíme na svoje rodiče. Pán ať žehná našim rodičům a vašim dětem.“

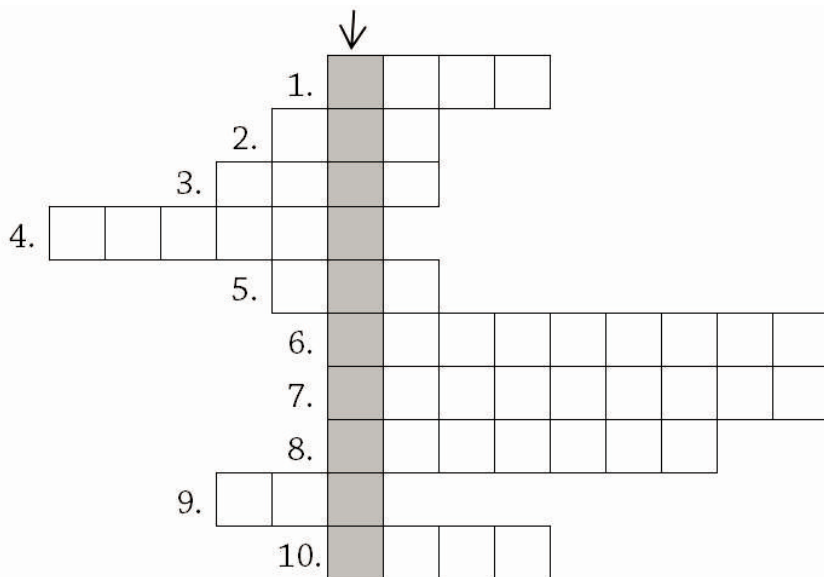
*Podle RadioVaticana.cz
připravila Ludmila Pohanková*

Okénko nejen pro děti

Milé děti a všichni ostatní!

Po celý měsíc květen si připomínáme jednu biblickou postavu, která v životě Pána Ježíše hrála velice důležitou roli. Jestlipak víte, o koho se jedná a ke komu se modlíme na májových pobožnostech? Měsíc květen je tedy zasvěcen (viz tajenka).

1. Kdo 3x zapřel Pána Ježíše?
2. Jak se jmenoval nejmilejší učedník Krista?
3. Co Ježíš proměnil ve svoji krev?
4. Kdo nechtěl pustit Izraelity z Egypta?
5. Kolik bylo chytrých služebnic z podoběnství?
6. Která Marie si spletla Ježíše se zahradníkem?
7. „Zjevení Janovo“ jinak.
8. Kterou modlitbu se modlíme k P. Marii?
9. Co bylo napsáno (ve zkratce) na kříži?

Terezie Veselá